

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ЕФИМЕРІЯ

(Ἐκδιδούσεη κατὰ Παρασκευήν.)

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ,
Διεπιβολών ὁ στέγχος λεπτά 23.
Εἰδος ποιήσεις καὶ ἀγγελίαι καὶ ἀποκοπήν.

Συντάκτης

ΤΙΜΗ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ
ΕΤΗΣΙΑ . . . Δεκαχροὶ 46.
Προπληρωτέα καθ' ἔξαμπτνιαν.

Δέν γγνωσκούμεν ἀν πάντα ταῦτα ἡνοκουνοῦνται
πρὸς δικαιαλογίαν τοῦ τέως ὑπουργοῦ παρὰ τῶν
φίλων του, καὶ ἐάν ὥστιν ἴκανά να ἔξιλεώσωσι τὴν
κοινὴν συνείδησιν ἐφ' εἰς τρέψαι αἰσθήματι καὶ τ'
ἔκεινου, Βεβαίως η μεταμέλεια καὶ η συντριβὴ
ἐπὶ τοῖς πταῖσμασιν ἡρῶν ἀποτελεῖ ὑψίστην ἀρε-
τὴν τοῦ χριστιανικοῦ θίου, καὶ ἀναμφισύόλως μὲ
τοιούτους τετλούς εὑρίσκει πάντοτε γάλιν πᾶς ἀ-
μφιτωλὸς ἐνώπιον τοῦ ὑπερτάτου Κριτοῦ· ἀλλ' εἰς
τὴν πολιτικὴν, εἰς τὴν Κυβερνητικὴν ἐνδεικόπου,
πταῖσματα καὶ πλάνεις ἡ λάθη δὲν ὑπάρχουσι, τὰ
τοιαῦτα χαρακτηρίζονται ἐγκλήματα καὶ οὐδεμία
μεταμέλεια, ὅσον εἰλικρινής καὶ ἀν-ῆναι, ἔξαλε-
φει αὐτά.

Δέγουσιν ἡμῖν δὲς ὁ κ. Καλλιγᾶς δὲν ἔδεικνυεν

έπι έσχάτων τὸν πρότερον ἐπὶ τοὺς ψυφισθέντας φόρους ἐνθουσιασμὸν, εἴχε δὲ τὸ ἀγαστὸν θάρρος νὲ μὴ ἀποκρύπτη τοῦτο τοῖς περὶ αὐτῶν συζητοῦσι. Φίνεται λοιπὸν διὰ δὲ κ. Ὑπουργὸς. ἐν στιγμῇ δέ τολμοῦ ἐνθουσιασμοῦ ἐφίλοτερον τοὺς θαυμαστούς, ἐξένους φόρους καὶ τοῦ ἐθουσιασμοῦ τούτου κατευναούσθεντος, δὲ σφόδρας Νόμοδιδήσκαλος παρετήρησεν διὰ τὰ φορολογικὰ δοκίμια τους οἰκτρῶς ἀπέτυχον, μ' ὅλον διὰ ἐπένθαλον βαρύτατα βάσην εἰς τὴν ράχην τοῦ Ἐλληνικοῦ λαοῦ. κατέλαβε τότε τὴν ψυχὴν αὐτῶν, περίλυπον μέχρι θνάτου, ἀπογοητεύσας καὶ ἀποδύρεται, οὐχὶ βεβαίως εἰς μοναστήριον, ἀλλὰ τοῦ ὑπουργείου. Άπει γνωρίζομεν κατὰ πόσον τοιούτους ἐξιλασμοὺς ἀποδέχεται ή συνειδήσις τῆς Πρωτεύουσης, αἱ ἐπαρχίαι δῆμοις αὐτοτρόπερον κρίνουσι τὰ λόγθι τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν, χασακτῆρίζουσιν αὐτὰ κατ' ἀξίαν καὶ δὲν δύνανται νὰ πεισθῶσι διὰ ὑπουργὸς ἀποχωρῶν τῆς Κυβερνήσεως μὲ τὸ βάρος τοσκύτης ἀπογοητεύσεως, πρετερουσίης ἐκ τῆς ἀποτυχίας ὅλων τῶν μέτρων ἄστινα εἰπογήσατο, ἀφίνει κε.δὸν δυσαναπλήρωτον ἐν -ῃ Κυβερνήσει καὶ ἀναμνήσεις ἵκανάς νὰ προσακτῶσι τὴν καινὴν εὐγνωμοσύνην.

ΔΗΜΟΓΙΚΑ

Τὸ ἐπόμενον ἅρθιρον ως λίαν ἐπίκαιρον καὶ πολλὰς ἐνέχον δρητάτας ιδέας περὶ τοῦ Δημοσίου θεοῦ, μεταφέρομεν εἰς τὰς στήλας τοῦ «Φερολογουμένου» ἐκ τοῦ «Ἐθνικοῦ Ηγεμόνατος» γάριν τῶν συμπολιτῶν μας ἐκείνων σίτινες διασκέπονται νῦν περὶ τοῦ ἡμετέρου δημοτικοῦ ζητήματος. *

Ἐπικειμένων ήδη τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν, νομίζουμεν καθηκόν δικάνην νὰ γράψουμεν τινα περὶ τούτων, εὐχόμενοι νὰ ληφθώσιν ὑπὸ ὄψει παρὰ τοὺς κοινοὺς.

αύτῷ ἐνίστε καὶ αὐτῆς τῆς δικαιοστικῆς ἔξουσίας στοιχεία, ἥπλουντε περιλαμβάνει τὰ τρία ἑλκτηρία τῆς κυβερνητικῆς μηγχανῆς. Ἐντὸς τοῦ δέουσυ γεννῶνται καὶ διαιράγονται τὰ αὐτὰ παθή, αἱ αὐταὶ διέξεις οὖσαι καὶ ἐν τῷ Κράτει. Ἐπομένως δὲ δῆμος ἀληθῶς γραμμένει οὐ μόνον ὡς ὅργανον διοικήσσως ἀλλὰ καὶ ὡς γυμναστήριον πολιτικοῦ βίου, ὡς συγκείον κοινωνικῆς ἔκποιεύσεως.

Ἐν τοῖς Δῆμοις δὲ ὑπάρχουσι κοινωνικά καθήκοντα καὶ δικαιώματα, εἰς ὃν ἀπόλαυσιν πᾶς τις προσκάλεται, καὶ τὰ καθήκοντα ταῦτα δὲν εἶναι ἀφηγημένα καὶ γενίκα, ὡς τὰ τοῦ Κράτους, ἀπειποῦντα ὑψηλὴν διάνοιαν πρὸς ἀντίληψιν καὶ κατανόησιν, καὶ ἔχοντα ἐπίδρασιν εἰς τὴν εὔτυχίαν τοῦ ἀτόμου, πλὴν ἐπιδίρασιν μεμακρυσμένην καὶ ἔμμεσον ἀλλὰ καθήκοντα συνδεόμενα πρὸς τὰ καθ' ἡμέραν συμφέροντα, ἐκ τοῦ πορεγμένου καταληπτὰ, καὶ εἰς τὸν συνθῆτην βίον ἀναγόμενα; Άλεν πρόκειται ἐν τῷ Δήμῳ περὶ νόμου γενικοῦ, περὶ σγέσεων μεταξὺ Μηνῶν, ἀλλὰ περὶ τῶν ὀφελειῶν ῥυμοτομίας, περὶ κτημάτων δημοσικῶν περὶ ἀσφαλείας τῆς ζωῆς καὶ τῆς περιουσίας τῶν δικροτῶν, περὶ ὕγιεινῆς, περὶ τροφῆς, οἵτις ζωγωνεῖ καθ' ἡμέραν, περὶ καθηριότητος τῶν πόλεων, περὶ συγκοινωνίας, περὶ φιλανθρωπικῶν καταστημάτων, δηπου ἵσως ζητήσωμέν ποτε ἀσύλου κλπ.

Ἐν τῷ Δῆμῳ λοιπὸν ὑπάρχει στάδιον δημοσίου ἐνεργείας διδακτικώτατον, μοχλοί δὲ τῆς ἐνεργείας ταύτης εἰναι τὸ συμφέρον τῆς δημοτικῆς εὐζωΐκής, ἐπενεργοῦν ἐπὶ τοὺς μᾶλλον ἀδιαφόρους τῶν πολιτῶν, καὶ ἡ ἐπίκτης τῆς γενικῆς ὑποληψίας, περὶ ζητουμένης παρὰ πάντων. Τούτο εἰναι σπουδαῖον· διότι πᾶσα κοινωνία ἐλευθέρα δρεῖται νόμασταέλ? η τοὺς πολίτας νὰ ὑποκύπτωσιν αἰώνιως εἰς τὸ ἀτομικό των συμφέροντα, εἰς τὸν πορισμὸν τῶν πρὸς τὸ Ζῆν ἢ εἰς τὴν ἀπόκτησιν εὐπορίας, καὶ νὰ ἀνυψωτῇ τὴν διάνοιαν αὐτῶν πρὸς τὸ κοινὸν συμφέρον.

Οὔτως ἀποφαίνονται περὶ Δήμου οἱ σοφοὶ δημο-
σιολόγοι· ὁ Δῆμος δὲν εἰναι ἀπλῇ διοικητικὴ διατ-
ρεσις, ἔργον τοῦ νομοθέτου τεχνητόν. ‘Ο ύδημος, οὓς
καὶ ή σίκυογένεια, ὑπῆρξε πρὸ τοῦ Κεάτους·’ δι πο-
λιτικός Νόμος τὸν εὐστόκει, ἀλλὰ δὲν τὸν δημο-
σιοργεῖ· ὁ Δῆμος προκύπτει αὐτοδημιούργητος ἐκ
τῆς γειτόνειας τοῦ Θεοῦ.

Βίς τὸν Δῆμον γεννῶνται τὰ πρώτα αἰσθήματα, ἐπειρ προσκολλῶσι τοὺς ἀνθρώπους πρὸς τὴν γενεύθλειν γῆν. Βίς αὐτὸν εὑρίσκουσι τὰς τερπνάς ἀναμνήσεις τῆς παιδικῆς: ἥλικις, τὰς οἰκογενεῖακὰς συγκινήσεις, τὰς περὶ μέλλοντος ἔδεις, τὰς συγέσεις τῆς ἀγάπης, κοινὰ συμπέροντα κλπ. κλπ.

‘Η τῶν δήμων λοιπὸν κατάστασις, ἡ πρόδοσίς, πρέπει νὰ ἔνε τὸ κύριον μέλημα παντὸς πολίτου, ἐπιτυγχάνεται δὲ διὰ μόνης τῆς ἐκλογῆς ἀγαθῶν δημοτικῶν ἀργύρων.

Διατι μέχρι τούδε οἱ πλεῖστοι τῶν Δήμων διετελοῦσιν ἐν παραλισίᾳ; Ἰδοὺ ζῆτημα, περὶ οὗ σπουδαίως πρέπει νὰ ἐπιστήσασι τὴν προσοχὴν αὐτῶν οἱ πολῖται. Περὶ τούτου δὲ θά πανέλθωμεν, καὶ θά εἴσετάσωμεν τὰ αἰτία τῆς ἀποτυχίας τοῦ δημοτικοῦ συστήματος παρ' ἡμῖν.

ΣΥΣΤΑΛΙΟΥΧΟΣ, τῶν ΣΕΩΣΔΙΑΣΤΩΝ.—Ο ἐνταῦθα
εΣύλλογος τῶν Πολιτῶν, οἱ δὲ εἰχει καθῆκον, ἐπε-
λήφθη προσχέει, ἐν δημοσίᾳ αὐτοῦ συνεδριάσει,
τοῦ Δημοτικοῦ Κητήματος ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἐπι-
κειμένας δημοτικὰς ἐκλογάς. Ο Σύλλογος οὗτος
οὗτις δὲ ένα τῶν σκοπῶν αὐτοῦ ἀνέγραψε, εἰτὴν
διαφράστιν τῆς κοινῆς γνώμης ἐπὶ παντὸς ἔθνουκοῦ,
διοικητικοῦ καὶ δημοτικοῦ Κητήματος κεκτημένου
σπουδαιότερα τινά, καὶ τὴν διὰ τῶν νομίμων μέσων
ἐπιμίλωκιν τῆς δρθιωτέρας λύσεως του, οἱ θελεν ἀρ-
νηθεῖ ἔκπον καὶ τὸν σκοπὸν δι' θει συνεστη, ἐάν
ἀντιπαρέρχετο ἀμερίμνως πρὸ τοῦ Δημοτικοῦ Κη-
τήματος, ἐκ τῆς δρθεῖ ἐπιλύσεως τοῦ δρηποῦ ἐξαρ-
ταται δὲ καλὴ διαρρύθμισις πλείστων ὅσων ἀντι-
κειμένων μεγάλης σημαντικότητος καὶ περὶ οὗ
στρέφεται καὶ δὲν δένται μέριμνα τοῦ κοινοῦ, καὶ θελε
δεῖται ἀσύγγνωστον δεῖλαν καὶ εἰς ἔκπον καὶ εἰς
ἔκεινους ιετινες μετ' ἐλπίδων προσέδιλεψαν εἰς τὴν
σύστασιν του, ἐάν δὲν ἔξερραζε γνώμην πεπαρο-
σιασμένην ἐπὶ τοῦ ζωτικωτέρου Κητήματος τοῦ
τόπου, διότι ίσως αὕτη θελεν ἀπαρέσει εἰς τοὺς
Ολυμπίους θεούς τοῦ ἐκλογικοῦ πανδαιμονίου.
Ο εΣύλλογος τῶν Πολιτῶν ἔκρινεν ἀνάξιον ἔκπο-
ν νὰ λαβῇ καν δύο δρεῖς τὰς φληναρίας τῶν
ἀμφισθητούντων αὐτῷ τὸ δικαιώμα τοῦ σκέπτε-
σθαι, ἐκφράζειν γιώμην περὶ τῶν κοινῶν ὑποθέ-
σεων καὶ ἐργάζεσθαι εἰς παγμάτωσιν τῶν ἰδεῶν
του διὰ τῶν νομίμων μέσων, οὐδὲν νὲ διξιώτη προ-
σοχῆς τινὸς τους τιθεμένους οὐ πόλιμφισθείν τὴν
περὶ τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ καλὴν πίστιν του.

Καὶ ὅτι ἐπελήφθη ἐν τῇ συνεδρίᾳ εἰς αὐτοῦ τῇ προχθὲς τοῦ ἀγημοτικοῦ ζητήματος μετὰ τῆς ἐμπρεπούσῃς εἰς σωματεῖον σοβάζον τοπουδιάστησις. Καὶ πρῶτον ἀνεπέτησε τὴν θεμελιώδην, ἵδεαν ἡτις δέον νὰ κατάρξῃ εἰς τὴν δρόθην ἐπίλινσι τοῦ ζητήματος, μετὰ μακρὰν δὲ συζήτησιν, ἐδέχθη ὁροφώνως ὅτι ὁ δημοτικὸς θεσμὸς διὰ νὰ λειτουργήσῃ τελεστρόφορως καὶ νὰ ἀποφέρῃ τὰ ἔξ αὐτοῦ ἥτατημενα ἀγαθὰ, δέον νὰ ἐμπιστευθῇ εἰς χειρας ἀνδρὸς μὴ πολιτευτοῦ ἐν ἄλλαις λέξεσιν ὁ Σύλλογος φρονεῖ ὅτι το δημαρχικὸν ἀξίωμα, διὰ ν' ἀποβῆ τοις πρόνοια τοῦ τόπου, καὶ ν' ἀποβάλῃ δόσας ἀσχημίας τὸ παρακολουθοῦσι πρὸ πολλοῦ, δέον νὰ ἐκφύγῃ τῶν χειρῶν καὶ τῶν διαθέσεων τοῦ κομματισμοῦ, νὰ περιέλθῃ δὲ εἰς ἀδρα μὴ διανοούμενον διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς νὰ πραγματευτῇ περιεργασία: οποιοῦστη ἀλλούς σκοπούν, εἴμην μόνον τὸ ἐν τῷ δῆμῳ ἀγαθόν, δῆπος ἔννοει αὐτὸν ἡ πεφωτισμένη τάξις τοῦ τόπου. Συνεπῶς δὲ Σύλλογος διὰ τῆς ἐκφύγειας του ταύτης, ἐδήλωσεν ὅτι δὲν ἀποδέχεται τὰς τῶν κομμάτων ὑποψήφιες τάξεις διὰ τὸ δημαρχικὸν ἀξίωμα. Εντούτοις κατὰ τὴν συζήτησιν ταύτην ταφώς διεσαφίσθησαν οἱ λόγοι δι' εἵνεκα τὸ Σωματεῖον ἀποκρούει τοὺς λεγομένους κομματάρχας ἐκ τῆς Δημοτικῆς ἀρχῆς, καὶ τῇ ἀληθείᾳ, οἱ λόγοι οὗτοι οὐδαμῶς μειοῦνται τὴν ἀξίαν τῶν ἀνδρῶν τεύτων, οὐδὲ περιάπτουσιν αὐτοῖς μομφὴν τινὰ ἀναγομένην εἰς τὴν ἀτομικὴν αὐτῶν χρηστότητα, ἢ εἰς τὴν ἴκανότητα: δύνανται δὲ νὰ ευγενεψηλατιθῶσιν εἰς τοῦτο μόνον, ὅτι ὡς ἐκ τῆς ἰδιότητος των ὧν πολιτευτῶν, καὶ ὡς ἐκ τῶν πολιτειῶν ἥθεων τοῦ τόπου, οἱ ἀδρες οὗτοι διαχειρίζομενοι τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν, δὲν δύνανται ν' ἀποφύγωσι πειρασμούς τινὰς ὅλεθρίους εἰς τὴν καλὴν διοικήσιν τοῦ Δήμου. Τὴν ἀρχὴν ταύτην ἀνεπτύξαντες ἐν πλάτει εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον ὥστε δὲν θὰ ἐπανέλθωμεν αὖθις εἰς αὐτὴν σήμερον.

Μέχρι τούτου τοῦ σημείου ἐγένετο ὁ Σύλλογος κατὰ τὴν πρώτην ταύτην συνεδρίασιν, ἀνέβαλε δὲ εἰς ἄλλην νὰ δώσῃ σάρκα εἰς τὴν γενικὴν ἀρχὴν ἦν παρεδέσποτο, διὰ τῆς ἔξευξέσεως τοῦ προσώπου ὅπερ θάπερειν ἀλλὰ διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης του καὶ διπέρ θάπερδειν εἰς τὸ κοινόν, ὡς ὑποψήφιον δημαρχον καὶ ως ἀνδραίκανδον νὰ διαχειρισθῇ τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν τιμίως, μετὰ φειδῶν, ἀμεροληγίας, ἀφατριάστως καὶ πρὸς τὸ ἀγαθὸν πάσης τάξεως δημοτῶν. Κίθε νὰ εὐδοθῶσι τὰ διειδήματα ταύτα τοῦ Συλλόγου, ζήτια ἐπινέουσιν ἀγαθαὶ προθέσεις καὶ πολὺς πόθος πρὸς βελτίωσιν καὶ στήριξιν τῶν καινῶν συμφερόντων.

Digitized by srujanika@gmail.com

Πός τὸν τρόπον τοῦτον εἰς διὰ ζῷμεν πιοσφερό-
μεθινὲν πᾶσιν ὡς ἐπιδρομεῖς, καὶ διὸ εἰ μόνον σκο-
πὸν εἰχωμεν νὰ θύσωμεν ν' ἀπολέσωμεν ἐν αὐτῷ
καὶ διὰ μεταναστεύσωμεν μετά μικρὸν πανεικεῖ.
Τὴν ἴδειν ταύτην δύναται τις εὐλογίως νὰ συλλά-
βῃ βλέπων τὴν τρόπον προσφερόμεθα πρὸς τὴν
χρὴν ἡμῶν καὶ πόλεαν ἀπόνοιαν τρέφομεν διὸ καύ-
την. Κατεστρέψαμεν τὰ ωραῖτερα ἡμῶν δάση
καὶ ἀποφύλωσαμεν τελείως τὰ δέῃ καὶ τὰς κοι-
λαδας τῆς Βλλάδος, ἐκ τούτου αἱ καὶ εἰκαὶ περι-
στάσεις ἐγένοντο παρ' ἡμῖν διμύτεραι, ἡ δρόμη
τῶν γειμάρρων ἀκτασγειος καὶ καταστρεπτική,
μεγάλαι καὶ εὔφροσαν ἐκτάσεις ἐγένονται πετρώδεις
κοῖται ποταμῶν καὶ πλούσιαι πηγαὶ διδάτων ἑστε-
ρυσκεν τελείως, ἐὰν δὲ ἐξακολουθήσωμεν διλίγου-
στι τὸ ἔργον τοῦτο τῆς καταστροφῆς, ταχέως θά-
ρυξωμεν εἰς τὸ ἀφευκτὸν ἀποτέλεσμα, νά κατα-
στήσωμεν δηλοντί τὴν γάρχαν ἡμῶν τελείως ἀκα-
τοίκητον. Ὁλίγον λοιπὸν ἀγριπόμεν τὸν τόπον
τοῦτον, ἁφοῦ τοιοῦτον πασασκευαζόμεν αὐτῷ μέλ-
λον. Μηνούτοις πλὴν τῆς τῶν δασῶν καταστρο-
φῆς, ἐφ' ἣ ἔθρηκησαν μέχρι τοῦδε πολλοὶ παρ'
ἡμῖν Ἱερεμίαι καὶ ἄλλοι τῷ τόπῳ ἡμῶν ἐπενέγ-
κωμεν πληγὴν, οἵτις ἀσθενέστερον μὲν ἵστως προσπί-
πτει εἰς τὴν κοινὴν συνέδρισιν, ἀλλ' οἵτις οὐχὶ καὶ
διλιγωτέραν ἐπιφέρει ἐξάντλησιν εἰς τὴν παραγω-
γικὴν δύναμιν τῆς γάρας. Ἐννοοῦμεν τὴν κατα-
στροφὴν τῶν πτηνῶν ἥν κατὰ τὴν ὥρα
ταύτην τοῦ ἔτους διενεργοῦμεν μετά μισητῆς ἀναι-
σθησίας. Καθ' ἐκάστην βλέπουσιν ἀπαθῶς καὶ ἀρ-
χαὶ καὶ διωταὶ κυνηγοὺς παντοῖοις, καὶ πειδία
ἀκόμη δωδεκακετεῖς, διατρέχοντας τὴν ἐξοχὴν μὲν
τὸ ὅπλον εἰς γείρας καὶ φέροντας τὴν ἐρήμωσιν
εἰς τὰς τάξεις τῶν πτηνῶν, ἀτιναὶ δὲ Θεὸς ἔθετο τῷ
φύσει πρόδεξτοισι μὲν αὐτῆς, καὶ πρὸς ἄλλον με-
γαλείτερον σκοπὸν, τὴν προστασίαν τῆς βλαστή-
σεως κατὰ τῶν πολυωνύμων αὐτῆς ἔχθρων. Μη τι
ἀγυρῇ κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τοῦ ἔτους πωλεῖται
ἐν τῷ φανερῷ, κυνήγιον, παῖδες δὲ περιάγουσιν πρὸ^τ
πώλησιν εἰς τὰς ὁδούς, δέσμιαιαν κλινίσις ἐσμού
γκριεστάτων πτηνῶν, ἀτιναὶ παραδίδονται εἰς το-
διὰ βίου βεσανιστήρια εἰς τὴν μωράν παιδική
ἥλικιαν, οἵτις τὴν ἥλιθιον ἀνηλικότητα.

² Βντεύοις καὶ νῶς εἶναι ἡδὲ γνωστὸν ὅτι τὰ πτηνὰ μεγάλην προσφέρουσι τῇ γεωργίᾳ καὶ τῷ ὑγιεινῇ τῆς χώρας³ παρεστιαν, ὅτι κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τοῦ ἔτους ἀσχολοῦνται μετὰ θαυμαστῆς φιλοστοιχίας εἰς τὴν ἐπώασιν τῶν ὁδῶν, ἀτινα προώρισται νὰ διατηρήσωσι τὸ γένος των, συνεπῶς δὲ ὅτι δὲ φόνος ἔνδος μόνου πτηνοῦ γῆν ἴσοδην αὔρει πρὸς καταστροφὴν ὀλοκλήρου οἰκογενείας αὐτῶν, καὶ τέλος διι τὸ πάραχει ἀστυνομικὴ διάταξις ἀπαγορεύουσα αὐτοτηρώς τὸ κυνήγιον κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην τοῦ χρόνου.

Αλλὰ τις φροντίζει παρ' ήμην περὶ ἀντικειμένου τόσης μικρᾶς σημασίας; Μ' ὅλας τὰς εἰς τὸν πολιτισμὸν τοῦ αἰῶνος ἡμῶν ἀξιώσεις μας ὑστεροῦμεν εἰς τὰ καίρια σημεῖα αὐτῷ, ἀλλων λαῶν δὲς ἐσυνηθίσαμεν ν' ἀποκαλύψειν μετ' αὐταρεσκείας βαρεῖάρους. Δίκαια παιδειαὶ οἱ Ὁθωμανοὶ ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων ἐπροστάτευον τὰ πτηνά· ἐν τῷ τερπνῷ παλαιώι τοῦ Κιαχγίτ-Χανὲ, ἐν Κωνσταντινουπόλει διῆγεν ἀλλοτε ὁ Σουλτάνος τὰς τοῦ ἔαρος ἡμέρας μετὰ τοῦ χαρεμίου του. Ἐκεῖ ἐδέχετο καὶ τὴν θελκτικωτάτην ἐκείνην ἀναφράνη, τὴν ὄποιαν ἔφερε πρὸς αὐτὸν περιστερά, προσηρτυμένην εἰς τὸν λαιμόν της, ώς ἐκ μέρους δῆθεν τῶν πτηνῶν, τὰ διπλὰ νεοτοτροφοῦντα καὶ ἐκείνην τοῦ ἔτους τὴν ὥραν, παρεκάλουν τὸν Σουλτάνον νὰ ἐμποδίσῃ τοὺς κυνηγούς. Τέλετή βιωφελεσιάτη τῆς ὄποιας τὸ πιεῦμα καὶ τὸν σκοπὸν εἴθε νὰ ἐμπέσοντα καὶ εἰς ἡμέτεροι, τῶν διποιῶν ἡ κατά τὸ τοῦτο ἀμεριμνία κινδυνεύει νὰ ἔξαλειψῃ ἀλόχηρα γένη χριεστάτων καὶ ὠρελιμωτάτων πτηνῶν. "Απαντά δὲ τὰ πολιτισμένα ἔθνη ἀνεγνώρισαν ἐπισήμως τὴν ἀδύκην νὰ ὑπερασπισθῶσι τὰ πτηνὰ καὶ διὰ θεσμῶν καὶ νόμων αὔστερον ἀπο-

γόρευσαν τὴν καταδίωξιν αὐτῶν καθ' ὧδισμένην
ἐποχὴν τοῦ ἔτους, οἵτοι τὴν παροῦσαν. Καὶ ἡ ἡμε-
τέρᾳ πατρίς ἀντέγραψε, κατὰ τὸ σύνηθες, σχετι-
κοὺς τινάς νόμους, ἀλλ᾽ η ἐλλιπής αὐτῶν ἐκτέλε-
σις ἀφῆκε τελείως ἀπροστάτευτα τὰ πραγμάτια, τοὺς
καλλιτέρους τούτους συνεργάτας τοῦ ἀνθρώπου
πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν καλλιεργειῶν αὐτοῦ κατά-
τῶν παντὸς εἰδούς ἐντόμων ἀτινα συχνάκις κατα-
στρέφουσι τὰ πρεσβύτα τῶν ἀπεικρων κόπων του.

‘Ει πρὸς τὰ πτηνὰ ἀπόνοια ήμῶν αὕτη ἐλέγχει
ἀπόνοιαν πρὸς ήμᾶς; αὐτοὺς καὶ ἄγνωταν τὸν στολ-
χειωδεστέρων ὅρων τῆς ζωῆς, ήτοι οὐ δύνησθαι
ήμᾶς; εἰς θλιβερὰν καταστροφὴν ἀγνοοῦμεν ἐπὶ τοῦ
ἄντικειμένου τούτου ὅσα ἀλλαχοῦ διδάσκοντα εἰς
τὰ δημοτικὰ σχολεῖα καὶ καλῶς γνωρίζουσιν οἱ
δεκαετεῖς παιδεῖς, καὶ ηὔμεθα ηγακασμένοι ν' ἀνα-
γράφωμεν ὡς νέα, πρόγυματα κυρωθέντα πλέον
κατὰ τρέπον ἀναμρισθητητον. Δὲν ἀξίοι τις βε-
βελίως παρ' ήμῶν να φθάσωμεν εἰς τὸν βαθμὸν ἐκεί-
νον τοῦ πολιτειμούν ὅστις ἐν Γερμανίᾳ, Γαλλίᾳ καὶ
Ἀγγλίᾳ, οὐγὶ μόνον δὲν καταστρέψει τὰ εὐεργε-
τικὰ διὰ τὴν γεωργίαν πτηνὰ, ἀλλὰ καὶ τὰ
προστατεύει, τὰ τρέψει, τὰ πολλαπλασιάζει ἐν-δε
τῶν ἴδιοκτήτων γραῦν. Βιβλόγραφοι δικαὶοι δύναται
νὰ ζητοῦθη ἢ τὴν τοις τῶν περὶ κυνῆγεσίας ὑπαρ-
χόντων νόμων, ἵνα μὴ ἔξολοι θερεύωνται, πρὸς ἀπλὺν
διασκέδασιν, τὰ ἀθώα πτηνὰ τὰ τρώγωντα τυν
σκώληκας τῶν σταφιδημπέλων μας καὶ τὰ συν-
τελοῦντα εἰς τὸ νὰ μη γίνωσι σκωληκόδρωτοι αἱ
πτεριδεῖς, τὰ ὁπωροφόρα δένδρα, τὰ λαχανικά.

Ἐπίδημική τῶν ἐντόμων ἀνάπτυξις, κατὰ τὴν γνώμην σοφιστάτων ἀνδρῶν, ἔθεωρήθη ὡς δικτάρχης τοῦ Ἱσοῦ, γῆραι, τὸ ἑπούσιον ὃ πάνσοφος Δημιουργὸς ἔθετο ἐν τῇ ἀμοιβαῖᾳ σχέσει τῶν οὐγανικῶν ὄντων· ὅπου δὲ μόνον ἡ μεταξύ των ἴσοροπία βίζειν διμάλις· ἐκεῖ τὰ πάντα βαίνουσι κατὰ φύσιν. Πλησιμονὴ Βλαπτικῶν ἐντόμων, ὥπως ἀλλαχοῦ, ζῆται θέλεις ζήσει, οὐχὶ μόνον ἐν Ἑλλάδι ἀλλὰ καὶ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ· διὰ νὰ μὴ κατατήσωσι δὲ ταῦτα ἀλληλοπληγὴ Φρεάω, καὶ διὰ νὰ τραφῇ δι' αὐτῶν ἀλληλοπληγή, ὁ πάνσοφος Δημιουργὸς ἐπίλασε πτηνὰ ἀτινα τρεσόμενα δι' αὐτῶν φέρουσι τὴν ἴσορροπίαν. Διὰ τὴν ἴσορροπίαν ταῦτην ἀπηγορεύθη πανταχοῦ ἡ καθ' ὥρισμένην ἐποχὴν τοῦ ἔτους θῆσα, ἡ επιδρῶσα διλεθύιας εἰς τὸν πολλαπλεσιασμὸν τῶν πτηνῶν. Πανταχοῦ θετικοὶ νόμοι ἐνισχύουσι τοὺς φυσικοὺς τούτους νόμους, ἀλλ' ἐν 'Ελλάδι πάσι τις ἐν ὅποιαδήποτε ὥρᾳ τοῦ ἔτους θελήσῃ, ἀνευ ἀδείας διπλαφορίας, οἰασμήποτε ἡλικίας καὶ ἀνήρας, ἔξερχηται εἰς ἄγραν καὶ φονεύει ἀνιακίτως πᾶν πτηνὸν ὅπερ ἤτιλε διέλθη πρὸ τοῦ στομίου τοῦ ὅπλου του. Τί συνέδη δ' ἐκ τούτου; ἡ ἐρήμωσις τῆς χώρας ἀπὸ τῶν πτηνῶν ἀφ' ἑνὸς, καὶ ὁ μέγας καὶ καταστρεπτικώτατος πληθυσμὸς τῶν ἐντόμων. Κατὰ τὴν μαρτυρίαν καλῶν παρετηρητῶν ὡς καὶ αὐτοὶ οἱ πολύτοκοι πυργίται ἔξελιπον παρ' ἡμῖν, ἡ οἰώθη δὲ τὸ γένος τῶν μελισσούργων καὶ τῶν κοσσύφων, καὶ ἄλλων ὡφελιμῶν πτηνῶν καὶ μόνον ἔχομεν ἐν 'Ελλάδι στήμερον τὰ διαβατικὰ λεγόμενα πτηνὰ, καὶ ταῦτα ὀλίγιστα, τὰ ὅποια ἀναφαίνονται κατ' ἔτος, ὅποιτι εὐτυχώς, δὲν δικθαίνουσιν ἐκ τῆς ἴδιας μας μόνον φιλελευθέρου χώρας. 'Εντούτοις παρ' εἰδικῶν ἀνδρῶν ἔθεωρήθη ἡ ἐνδημικῶς ἔνσκηψις τοῦ σκώληκος εἰς τὰς ἀμπέλους καὶ σταφιδαμπέλους μας ὡς ἀποτέλεσμα τοῦ βλαπτικοῦ πολλαπλεσιασμοῦ τῶν ἐντόμων ὅστις ἐπῆλθε διὰ τὴν ἔλλειψιν τῶν πτηνῶν ἀτινα τρέφονται δι' αὐτῶν· καὶ ἐν αὐτῇ ἀκόμη, τῇ Γαλλίᾳ πιστεύεται ὅτι ἵσως ἡ φυλλοδέρα δὲν θύεται καταστρέψει τοὺς ἀμπελώνας, ἀν δὲ εἰχον καὶ ἐκεῖ ἐπαισθητῶς ὀλιγοστεύεται τὰ πτηνά. Μηδὲ θεωρήσῃ τις ταῦτα ὑπερβολικά, διότι εἰναι ἀπίστευτος ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐντόμων καὶ σκώληκων οἵτινες χρησιμεύουσιν ὡς τροφὴ τῶν πτηνῶν. Οἱ ἀκάματος γάλλος φυσιολόγος Φλωριάν Πρεβόρ, ἀπὸ πολλῶν χρόνων ἀσχολούμενος εἰς τὴν ἔρευναν τοῦ στομάχου διαφόρων ἐντομοφάγων πτηνῶν, ἐδημοσίευσεν ἀρτίως νέον τῶν ἔρευνῶν του κατάλογον. 'Επι τῷ σκοπῷ τούτῳ

ἡγεμονήσε τοὺς στοιχάχους ὀλετωκαίδεκα χελιδόνων.
Δι; εἰχε συλλαβεῖ κατὰ διαφόρους ὥρας τοῦ ἐνιαυ-
τοῦ. Εὗρε δὲ 8,390 ὥρας εἰς ἔκαστον πτηνὸν
ἀναλογούσι καθ' ἡμέραν 400 ἔντομα. Ἀναλογι-
ζόμενοι δὲ ὅτι ἐν τοῖς στοιχάχαις τούτοις οὕτε
χόνδρος σίτου εὑρέθη, οὕτε ἵγνος ὀπωρικοῦ ή βο-
τάνης δυνάμεθα νὰ πολογίσωμεν ἡγίκην ὥρε-
λειαν τὰ πτηνὰ παρέχουσιν εἰς τὴν γεωργίαν.

“Η ο καιρός πλέον τὸ ἀντικείμενον τοῦτο νὰ προ-
καλέσῃ παρ' ἡμῖν τὴν νομοθετικὴν μέριμναν, ὁ δὲ
βαθύδος τοῦ πολιτισμοῦ εἰς ὃν λέγουμεν ὅτι ἡ θητημεν.
ἔδει νὰ ἐμπνέῃ ἀλλαζόμενος καὶ εἰς τὰς ἀρχὰς καὶ εἰς
τοὺς ἴδιωτας ὡς πρὸς τὴν χρησιμότητα τῶν πτηνῶν
καὶ τὴν προστασίαν αὐτῶν. Ἡλήν ἔνως οὐ φάσισ-
μεν μέχρις ἐκείνου, αἱ ἀριθμοὶ τοιοῦτα ἀρχῇ ἀ; Κατέ-
σωσι τὴν τήρησιν τῶν κειμένων νόμων κατὰ τῶν
ἄνευ ἀδείας ὀπλισθρούντων, η̄τις ἔχει διπλοῦν
σκοπὸν, τὸν τῆς τάξεως καὶ τὸν τῆς εἰς πράξεως
δικαιωμάτων ὑπὲρ τοῦ δημοσίου ταυτείου. Ὁν Γελ-
λίφ κατὰ τὸ 1880 ἐχορηγήθησαν 328,886 ἀδεια-
κυνηγεσίας, δι' ἑκάστην τῶν ὅποιων ἐπλήρωσαν οἱ
λαβόντες οὐχὶ 3 ἐλληνικὲς δραχμαὶς, ἀλλὰ 25
φρ. τούτεστι τὸ δεκαπλοῦν συζεύδην. Ὁν Γαλλίος
εἰς πράττονται ἐτητίως ἐκ τῆς ἐκδόσεως τοιούτων
ἀδειῶν ὑπὲρ τὰ 10 ἑκατομμύρια φραγκῶν.

"Απορον είναι τὴ ἀληθείᾳ πάντας ἐδήμετερος νομοθέτης, στοιχεῖς ἐπ' ἐγγάτων κατελήρθην ὑπὸ τόσης φροφολογικῆς μανίας, ὡςτε διὰ τῶν φροφολογικῶν γυμνασμάτων του νὰ καταπνῆῃ εἰς τὸ σπάργανο τῶν, νεκροὺς τῆς Βιομηχανίας ἡμῶν κλάδους, ἐν τῇ παραζήλητοι, ἐληπτόντες τὴν πηγὴν ταύτην τῶν ἐσδόμων καὶ τῆς βλαβερωτάτης καταχρήστεως. "Ολην ἐντούτοις αὐτοῦ σ-οργὴν ἐπεφυλάξετο διὰ τὰς αἴγας, διότι ἵσως θῆται καὶ αὗται ὄργανα καταστροφῆς καὶ ἐρημώσεως τῆς γύρως, διὰ νὰ πιστωθῇ μαριούστην αὕτη φράξη, ὅτι ἐν Ἐλλαδί καὶ ὁ ζῆλος καὶ ἡ ἀδιαφορία τῶν ἀργῶν, καὶ ἡ Νομοθετικὴ ἐνέργεια, καὶ ἡ Κυβερνητικὴ πράξιοι καὶ τῶν ἴδιωτῶν πολλάκις αἱ τάσεις, εἰς ἔνα τεῖ νουσι σκοπὸν. τὴν προστασίαν παντὸς βλαβεροῦ στοιχείου, πρὸς διαιώνισίν τού, καὶ τὴν κατάθλιψιν μέχρις ἀποπνιγμοῦ πάσης ἀγαθῆς ἐργασίας. Ποῦ ἐδηγεῖ τὸν τόπον τοιοῦτον σύστημα, δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ εἴπωμεν ἡμεῖς.

ΔΙΑΦΟΡΑ

⁷ Βέβημοσιεύθη διὰ τῆς εἰς Ἀφριδίδος τῆς Κυ-
θερνήσεως, ⁸ κανέωθεις ἀπὸ 29. Ἀπειλου, ὁ πεζὸς
ἐπιβολῆς δικαιώματος ἐπὶ τοῦ σιγαροχάρτου νόμους.
Κατὰ τὸν νόμον τούτον, τὸ δικαιώματα τῆς εἰς ὅλον
τὸ Κράτος εἰσαγωγῆς καὶ πωλήσεως σιγαροχάρτου
ἀναγνωρίζεται ἀποκλειστικῶς ἀνὴκον εἰς τὸ θερό-
σιον, ἀπαγορεύεται δὲ εἰς πάντα ἴδιωτην, συμ-
πλεον καὶ νομικὸν πρόσωπον νὰ εἰσάγῃ ἔξωθεν ἢ
κατασκευάζῃ ἐντὸς τοῦ Κράτους σιγαροχάρτου καὶ
παντὸς εἴδους χάρτην ἢ ἄλλην οὐσίαν, δύναμένην
νὰ χρησιμεύσῃ εἰς κατασκευὴν σιγάρων. ⁹ Άλλως
τὸ οὕτως εἰσαγόμενον σιγαροχάρτον κατασχεται,
ὅ δὲ εἰσάγων αὐτὸν προεβάλλεται εἰς πρόστιμον μέ-
χρι δραχμῶν πεντακοσίων. ¹⁰ Ομοίως δὲ κατάσχε-
ται καὶ τὸ παρ' οἴουμένως παλούμενον σιγαρο-
χάρτον μὴ ἔσφραγισμένον, ὑπὸ τῆς ἀρχῆς, ὃ δὲ
παραβάτης τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον μέχρι δραχ-
μῶν 250, τῶν ἀνιτέρω ποινῶν ἐπιβελλούμενων
ὑπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἢ τοῦ ποιητιστικού
τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς. Διὰ τὸ ὑπάρχον ἥπτη
παρ' ἴδιωταις σιγαροχάρτον χρηγεῖται προθετικά
δικτημέρος ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου, ἵνα περ-
δώσωσιν αὐτὸν εἰς τὸ δημόσιον, ἀποζημιώμενοι
καθ' ἣν ηθελεν δρίσαι ἀξίαν δ τελώνης, δ οἰκονομι-
κὸς Ἐφόρος καὶ δ εἰρηνοδίκης τῆς περιφερείας, συμ-
βουλευόμενοι καὶ δύο ἐμπόρων, οἱ δέ μη δεχόμε-
νοι τὴν προσδιωριζόμενην τιμὴν δύνανται ν' ἀπο-
ταμιεύσωσι τὸν χάρτην εἰς τὴν διαχετακόμισιν
καὶ ἐξαγγίγωσιν αὐτὸν ἐντός τὸ πολὺ τριάντα μη-
νῶν. ¹¹ Άλλως μετὰ τὴν προθετικὴν ταύτην, ὃ μὴ
ἔξαγγειται χάρτης πειράγεται εἰς τὸ δημόσιον ἐπώ-

πληρωμῇ τῆς ἔρισθείσης τιμῆς. Τὸ δέ ποδὲ τοῦ δημοσίου πωλούμενον σιγμαρόχρυσον θέλει φέρει ὡς διακριτικὸν σημεῖον ἐπὶ ἑκάστου φύλλου ἵδιαν σφραγίδα; Οὐλεὶ δὲ πωλεῖσθαι πρὸς εἴκοσι λεπτὰ τὰ φύλλάδια τὰ περιέχοντα ἑκατὸν φύλλα καὶ δέκα λεπτὰ τὰ περιέχοντα πεντήκοντα τοιαιῦτα. Αἱ διαστάσεις τῶν φυλαδίων, τὸ χρώμα, τὸ σχῆμα καὶ τὰ ἐμβλήματα τῆς ἐπιτιθέμενης σφραγίδος κλπ. Θέλουσι προσδιοισθῆ διὰ Βεζούικοῦ διατάγματος.

— Ή πόλις ἡμῶν φαίνεται ὅτι προώρισται ἵνα διὰ παντὸς παριστῆ τὸ Θέαρι τῶν ἄκρως ἀντιθέτων πραγμάτων, διότι ἐνῷ ἀφ' ἐνὸς ἀγωνιζόμεθα νὰ τὴν ἀναδείξωμεν πόλιν εὑρωπαῖκην, διὰ παντοίων ὥραϊσμάτων, ἀφ' ἑτέρου ἐγκαταλειμπάνουμεν εἰς τὸ μέτωπόν της τὰς οἰκτροτέρας ἀσχημίας. Ό πετρο-πόλεμος τῶν πατίδων διεξάγεται πλέον εἰς αὐτὰς τὰς κεντρικωτέρας ὁδοὺς, ἀλλοίμονον δὲ εἰς τοὺς διαβάτας καὶ τὰς ὑέλους τῶν παραθύρων. Τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην ποὺ νομίζετε ὅτι εξετάθη τὸ στρατόπεδον τῶν πολεμούντων πατίδων; μέχρι τῆς ἐδου Ἀγίου Νικολάου καὶ περὰ τὸ κατάστημα τῆς Πιστωτικῆς. (Κατάστημα Πιστωτικῆς καὶ πετροπόλεμος!!) Τί γίνεται εἰς ἄλλας συνοικίας ἦττον κεντρικές μὴ ἔρωτάτες; οἱ κάτοικοι ἀποκλείονται, οἱ διαβάται διέρχονται μὲ προφανῆ τῆς κεφαλῆς των κίνδυνον ἀλλοι θεωροῦν καθῆκον τῶν νὰ ἐκπληρώσουν χρέον κλητῆρος καὶ καταδιώκουντος πατίδας, ἐξ οὗ Θάρυνος, διαπληκτισμοὶ κ.τ.λ. Τό κακὸν τοῦτο εἶναι παλαιὸν, πολλάκις ἔσχεν ἀλγεινοτάτας συνεπειάς, ἕκαμψ θύματα πολλὰ δυστυχῆ παιδία, μυριάκις δὲ καὶ ὁ ἐγχώριος τύπος καὶ οἱ ίδιωται ἀνηγένθησαν περὶ τούτου εἰς τὰς ἀρχὰς, ἀλλὰ μέχρι τοῦδε δὲν ἐγένετο δυνατόν γὰ κατασταλῆ. Τί δύναται τις λοιπὸν νὰ ἀλπίσῃ μεγαλείτερον ἀπὸ Δημαρχίας, Αστυνομίας, καταδεικνυομένας ἀνικάνους νὰ σορφωνήσωσι τεὺς πατίδαις καὶ νὰ ἔξασφαλίσωσι τὰς κεφαλὰς τῶν πολιτῶν;

Συμβούλους καὶ τέως ὑποεργὸς τῶν ἐσωτερικῶν καὶ στρατιωτικῶν κ. Χ. Τρικούπης, τὸ δὲ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν ἀνετέθη προσωρινῆς εἰς τὸν ἐπτῶν ἔκκλησιστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ὑπουργὸν κ. Κωνστ. Αρμβάρδον.

— Κατηγγέλθησαν ἐνώπιον τοῦ ἐντάυθα Βίταγχ γελέως τῶν Πλημμελεοιδικῶν, διάφοροι πράξεις γενόμεναι κατὰ κατιρούς ἐν τῷ ἐνταῦθα γραφείῳ τῆς Ἀποζημιώσεως, δι' ὧν δὲ καταγγέλλων φένει δτὶ τὸ δημόσιον ἔλημισθη πλέον τοῦ ἐνὸς ἐκατομμυρίου δραχ. Τὸ κυριώτερον κεράλαιον τῆς κατηγορίας ταύτης ἐστιν δτὶ ἐκατὸν δγδούκοντα δύο οἰκόπεδα κείμενα ἐκτὸς τοῦ σχεδίου τῆς ἀνω πόλεως Πατρῶν, συγκείμενα δὲ ἐκ πήγεων 82 χιλ. καὶ ἀνήκοντα εἰς διαφόρους πολίτας, ἀπεζημιώθησαν, παρὰ τὸν νόμον, ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς καταπόλεως καὶ ἐφοδιάσθησαν μὲ τὰ οἰκεῖα παραχωρητήρια, οὕτω δὲ τὸ δημόσιον ἐστερῆθη ἀδίκως ἵσσον ἀριθμὸν πήγεων ἐν τῇ κάτω πόλει ᾄνης ἡ ἀξία εἶναι μεγάλη. ¹ Ηὕποθεσίς παρεπέμφθη εἰς ἀνακριτὴν ὅστις ἐπελάθετο ἥδη τῶν ἀνακρίσεων. ² Απέχοντες νὰ ἔκφέρωμεν ἀπὸ τοῦ νῦν γνώμην ἐπὶ τῇ σοβαρῇ ταύτης ὑποθέσεως, ἀναμένομεν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀνακρίσεως, ήτις ἐστὶν ἐμπειστευμένη εἰς καλὰς χειρας.

— Κατά τὴν παρελθοῦσαν ἔβδομάδα ἐγένονται
αἱ ἀρχαιεσίαι τοῦ ἐνταῦθα Ἐμπορικοῦ Συλλόγου
αἱ θερμήσεις, καὶ Πρέσβεις μὲν ἀνεδείχθη καὶ
αὗθις δὲ κ. Διονύσιος Στάρος, ἀντιπρέσβεδρος δὲ δὲ κ.
Κλέαρ. Πραπαθεοδώρου καὶ Ταμίας ὁ κ. Διονύσιος
Φραγκόπουλος. Μέχριστις ἀναγγέλλομεν ὅτι τ
ἄριστον τοῦτο σιωπατεῖν, ὅπερ τόσον ἐμφρόνω
καὶ ἐπιτυχῶς προστατεῖσι τὰ συμφέροντα τοῦ πατρ
ῆμιν ἐμπορίου, ἐνισχύη ἐπ' ἐσχάτων διὰ νέων
καλλιτῶν μελέν, ἀτινα νέας οὐκ ἐμποιήσωσιν εἰ
αὐτὸ δυνάμεις, πρὸς ἔξακολούθησιν τῇς ἐπαινετῆ
ποσείς τοι.

— ’Եմուսունի էն ւղ ա’Երդաքըն ւհի Կսթը
նշեաւու ու թշունակն ծիչտայրա, ծի ևն պողօւա
օլետան ինքան ւան նկատակն էն հայան էն ւռի; ուս

λαιαῖς ἐπαρχίαις ή Κυριακὴ 3 Ἰουλίου προσεχοῦς.
‘Η ψυχοφορίζ θὲ διαρκέτη δὲ ὅλης τῆς εἰρημένης
ἡμέρας ἀρχημένη τὸν 4 ὥραν καὶ 49' τῆς πρωΐας
καὶ λήγουσαν τὸν 7 ὥραν καὶ 23' τῆς ἑσπέρας.
—— Τὴν ἑσπέραν τῆς παρελθόντος Κυριακῆς ἐτε-
λέσθησαν ἐνταῦθα, ἐν μέσῳ τῶν εὐχῶν καὶ συγχα-
ρητηρίων πολυσχετίμων συγγενῶν καὶ φίλων οἱ γά-
μοι τοῦ κ. Σπυρίδωνος Ἐμμ. Σπυροπούλου μετὰ
τῆς καλλίστης δεσποινίδος Ἀφροδίτης Ἰω. Μα-
ραθέα.

— Ή νεδόμυτος ἀγορά τῆς ἄνω πόλεως, δι' οὐ
ἔδικτανθίσαν τόσα δημοτικά χρήματα, διατελεῖ
εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς εἰς τοιούτον βαθύμον παρημελημέ-
νη, ὃστε δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι οὐδένα ἔκπληξοῦ
προσφεύσιμόν. Πρὸ πάντων δὲν διαπρέπει ἐπὶ καθα-
ριότητι ἀπώλει δὲ πανταχόσν τὸ δὲ χειρίστον
εἶναι ὅτι ἐγένετο σφραγεῖον, διότι ἐκεὶ σφράγεονται
τὰ πρὸς πώλησιν ζῶα, ἐγένετο δὲ καὶ μανδρὶ,
διότι ἐκεὶ μανδρίζονται. Ἐάν ἀνεγείραμεν πολυ-
δάπανον κτήσιον, μὲν μάρμαρα καὶ λοιπά, διὰ νὰ
σφράγωμεν ἐντὸς αὐτοῦ ζῶα καὶ μανδρίζωμεν τοι-
αῦτα, εἰμεθα τῇ ἀληθεσίᾳ ἀξιοθαύμαστοι. Ή ἐνεσ-
τῶσα δημοτικὴ ἀρχὴ, μέγχε μέρος τοῦ ἑαυτῆς
καυχήματος στηρίζει κυρίως ἐπὶ τῷ ἀγορῶν τού-
των, ἔπειπε λοιπὸν νὰ φροντίζῃ πλειότερον περὶ
αὐτῶν, ἀναγράψασα δὲ χρυσοὺς γράμματι τὸ ση-
μα αὐτῆς ἐπὶ τῆς προμετωπίδος των, ἕδει νὰ
φροντίζῃ νὰ ὥστε τούλαχιστον καθαρα.

— Δέν είναι ἀληθεῖς διτε οἱ κληθέντες ἐνταῦθα νομικοὶ ν' ἀποφανθῶσι ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἐὰν ή μετάκλησις ἀλλοδαποῦ μηχανικοῦ, πρὸς ἔξετασιν τοῦ λιμενικοῦ ἔργου, καὶ τοῦ βιοτέμπου τῶν παραπόνων τοῦ Ἐργολάθου, δύναται νὰ παραγάγῃ ὑπὲρ τοῦ Ἐργολάθου τούτου δικαιώματα, ἀπεφάνθησαν καταφατικῶς τούναντίον, ἐγνωμάτευσαν δικαιώματος δύναται νὰ γίνῃ παρεκτικὸν τῷ Ἐργολάθῳ. "Αν οἱ κληθέντες νὰ γνωμοδοτήσωσι περὶ τοῦ ζητήματος τούτου, σὺν τῇ νομικῇ λύσει, ἔκριναν καθῆκον των νὰ καταδείξωσι τὸ μάταιον τοῦ μελετωμένου μέτρου καὶ στάτικας δυστήρεστας; Άς δύναται νὰ παραγάγῃ τούτο ὑπὸ πραγματικὴν ἔποψιν, εἶναι ἀλληλ ἔποψις τοῦ ζητήματος, ητίς δὲν ἀφορᾷ εἰς τὴν νομικὴν λύσιν ἡ τις ἑζηθή παρ' αὐτῶν.

— Μὲ πολὺ ἔλαφοδύ συνειδώς ὁ ἀξιότιμος Συντάκτης τῆς «Ἐπὶ τὰ πρόσωπα» ἀμφισβήτηε εἰς, τὸ τελευταῖον αὐτῆς φύλλον τὴν καλὴν πίστιν ἡμῶν ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἡμετέρας ἴδεας καὶ τῶν δρυφρονύντων ἡμῖν ἐπὶ τοῦ δημοτικοῦ ζητήματος καὶ τῶν ἐνεργειῶν μηχανῆς πρὸς πραγματοποίησιν των. Καὶ ἐδύναμεθα πολὺ εὐκόλως νὰ ἀποδεῖξωμεν ὅτι ἡδίκησε διὰ τῶν κρίσεών του μᾶλλον ἔχει τὸν, ἀλλὰ τοῦτο ἀφίνομεν εἰς τὸν χρόνον ὅστις ἵστως θὰ διδάξῃ αὐτῷ τὸ πικρὸν μάθημα τοῦτο. Ο.κ. Συντάκτης τῆς «Ἐπὶ τὰ πρόσωπα» εἶναι νέος εὐπατιδευτος, νοήμων; μὲν ἀγαθὸς προΐστεις καὶ πολλὰ προσδότια διὰ νὰ γίνῃ χρήσιμος τῷ τόπῳ, τὸ δὲ στάδιον ὅπερ ἔξελέζετο τῷ παρασκευάζει πολλὰς ἀπογοητεύσεις, αἴτινες πολλὰ θὰ τὸν διδάξωσιν, ἐπὶ πᾶσι δὲ ὅτι καὶ αἱ ἀγαθότεραι διαθέσεις καὶ ἀγιάτεροι πόθοι δεν διαφεύγουσι τὰς παρεξηγήσεις καὶ τὰ βέλη τῆς συκοφαντίας καὶ ὅτι η ἐκ τῆς παρεξηγήσεως ταῦτης πικρὰ εἶναι λίαν ὁδυνηρά. Ο ἀξιότιμος Συντάκτης τῆς «Ἐπὶ τὰ Πρόσωπα» εἶναι νέος εἰσέπει καὶ τὴν ἡλικίαν καὶ ἐν τῷ δημοσιογραφικῷ σταδίῳ, πριγάντος τοῦ χρόνου, καὶ διπάτον ἴδην νὰ τῷ ἀμφισβητῶσι τὴν ἀγνότητα τῶν πάθων του, νὰ παρεξηγῶσι τὰς εἰλικρινεστέρας ἴδεας του, ν' ἀποδίδωσιν εἰς τὰς γνώμας του ἐλατήρια ταπεινά, ἄνθρωποι ἴδιαι ἐπιδιώκοντες ὄφελη, θὰ δοιμάσῃ καὶ ὅτος τὸ ἄλγος ὅπερ σήμερον ἐμποιεῖ εἰς ἄλλους καὶ πρὸ πάντων θὰ γνωρίσῃ ὅτι δὲν ἐπιτελοῦσι καλὺν ἔργον οἱ ἀπογοητεύοντες δι' οἰσουδήποτε τρόπου τοὺς ἐφιεμένους νὰ τάμωσι νέας ὁδοὺς εἰς τὴν πρόσδιον τοῦ τόπου.

Kōris Sūkṣṭākta

Πρὸ μηνὸς καὶ πλέον, ἔγνωστός τις εἰς ἐμὲ ἀνθρώπος, κρύψας καὶ θεάσθως διέδωκεν ὅτι ἔπαιπε

τὰς πληρωμάς μου. Βίς οὐδένα δρεῖτο, ή διὰ νὰ
παύσω πληρωμάς ή δὲν ἔχω, παρακαλῶ δὲ πάντα
δυτικούς ται νὰ λάβῃ παρ' ἐμοῦ νὰ προσέλθῃ
καὶ πληρωθῇ. Περιττὸν νὰ χαρακτηρέσσω τὴν εκ-
τάπτυστον διαγωγὴν τοῦ συνοφρύντου μου, τὸν
παραδίδω εἰς τὴν κοινὴν περιφρόνησιν καὶ δὲν ποτὲ
τὸν ἀνακαλύψω θέλω ζητήσει τὴν ἐναντίον του
προστασίαν τοῦ νόμου.

Ἐν Πάτραις τῇ 11 Μαΐου 1888.

Τιμωννής Επουγάδης.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΠΑΤΡΩΝ
ΤΗΣ ΕΝ ΔΟΝΔΙΝΩ ΛΙΒΕΡΠΟΥΔΑΣ
ΘΑΛΑΣΣΙΑΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ
«BRITISH & FOREIGN»

Δέχεται ἀσφαλείας ἐμπορευμάτων διὰ μικροὺς
καὶ μεγάλους πλόας μὲν μετριώτατα ἀσφάλιστρα.
Τὸ ἐνταῦθα ἀσφαλισθὲν ποσὸν τῶν τελευταίων
5 μηνῶν ἀνέρχεται εἰς Δραχμὰς 1,500,000.

Ο Πράκτωρ
Β. Γ. ΜΑΡΣΑΛΑ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΠΑΤΡΩΝ
ΤΗΣ ΕΝ ΔΟΝΔΙΝΩ ΛΙΒΕΡΠΟΥΔΑΣ
ΠΥΡΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ
«Ο ΙΙΑΙΟΣ»

Δέχεται ἀσφαλείας ἐπίσημων, ἀποθηκῶν, ἐμπο-
ρευμάτων καὶ ἐπίπλων μὲν μετριώτατα ἀσφάλι-
στρα.

Τὸ ἀσφαλισθὲν ποσὸν κατὰ τὸ ἔτος 1882
· Αέρ. στερλ. 291,300.000.

Ο Πράκτωρ
Β. Γ. ΜΑΡΣΑΛΑ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ

Σημεῖται ἐπιταῦθα ὑπάλληλος μὲν καλᾶς συ-
στάσεις, γινώσκων κάλλιστα τὴν γλώσσαν μας^{τοι} καὶ
ἐκ τῶν ἔνιων γλωσσῶν τούλαχιστον τὴν Γαλλι-
κὴν ἀλλὰ καλῶς, κάτοχος^{τοι} δὲ τῆς Διπλογραφίας
καὶ πάσιν ἄλλης σχετικῆς γνώσεως καὶ πείρας
ἐμπορ. γραφείου.

Ἡ διεύθυνσις πρὸς τὴν ἔκδοσιν τοῦ «Φορολογου-
μένου»:

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΖΕΒΕΡΙΝΟΣ

Ο ΟΔΟΝΤΟΙΑΤΡΟΣ

Λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ γνωστοποιήσῃ τῷ
σεβαστῷ κοινῷ καὶ τοῖς ἀξιοτίμοις πελάταις
του, διτι μετώχησεν εἰς τὴν οἰκίαν Γ. ΖΣΤΑΜΟ-
ΗΟΥΛΟΥ ἀπέναντι τῆς Δυτικῆς Εκκλησίας.

Ἡ εὑμενῆς ὑπεδογή^{τοι} ἡς ἔτυχε^{τοι} παρὰ τῷ
ἀξιοτίμῳ κοινῷ ἀπὸ ἀρχῆς τῶν ἐργα-
σιῶν του ὁ κ. Δημ. Δ. Κολέκας ἐνθισσρένουν
αὐτὸν, ὅπως καταβάλῃ ἐτι περισσοτέραν προ-
θυμίαν καὶ προσπογήν, ὥστε τὰ εἰδή ἀτινα θέ-
λει προμηθευθῆ^{τοι} ἐξ Εὐρώπης διὰ τὸ Καλοκαί-
ριον ἀρέσουν καὶ εἰς τὸν μᾶλλον ιδιότερον
πελάτην. Ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ ἀνεγέρτησε
τῇ περελθούσῃ τετάρτῃ 16 μεσοῦντος διὰ
Μασσαλίαν, Λυών, Παρισίου, Λονδίνου, Μάν-
τζεστερ καὶ πλειστας ἀλλας ἐμπορικάς πη-
γάς· θίνεν δὲς μέλιστα θέλει συλλέξει πᾶν δ. τι
ώρατον καὶ φιλόκαλον εἶδος, καὶ τοῦ τελευ-
τούσιου συρμοῦ, εἰς τρόπον ὥστε νὰ λάβῃ τὸ
Οὔρρος νὰ ὑπεβάλῃ τὴν ἔξης παράκλησιν.
Συγχρίνατε καὶ προτιμήσατε.

ΧΥΤΗΡΙΩΝ

ΚΛΙ

ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ

ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

Δ. ΠΑΔΑΟ καὶ Σα

(ὑπὸ τὴν οἰκλαρ Σπ. Λέρα.)

Δέχεται τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀκολούθων ἔργων:
· Επιδιορθώσεις παντὸς εἰδους^{τοι} ἀτμοκινή-
των ή ὑδροκινήτων μηχανῶν.

Εκατονταεκατὸν ἔλαιοπιεστηρίων, ἀντλιῶν, δ.
λων ἐν γένει τῶν σιδήρων τῶν ἐκαθαριστικῶν τῆς
σταφίδος μηχανῶν, ἑστιῶν (μαγίερεων) οἰκιῶν καὶ
ξενοδοχείων, κυκλιδίας ἔξωστῶν καὶ κλιμάκων ἐκ
χυτοῦ σιδήρου ποικίλων σχημάτων, ἐπίσης ἀξόνων
καὶ στηλῶν παντὸς μεγέθους.

· Ανανέωσεν παντὸς βεβλαμένου σιδηροῦ μη-
χανήματος.

Εργομήθεισαν παντὸς εἰδους μηχανῶν ἐκ
τῶν καλλιπέρων ἐργοστασίων τῆς Εύρωπης καὶ τὴν
τοποθέτησιν αὐτῶν πρὸς κανονικὴν λειτουργίαν.

Πληροφορίας περὶ μηχανῶν ζυγωτικῶν καὶ μη-
νεστρικῶν κατὰ τὸ σύστημα Γενεύης καὶ Νεαπό-
λεως ὡς καὶ περὶ Ἀρτουριανῶν φρεάτων.

Τεμαχὸς συμφέροντας τοῖς πᾶσιν

Η ΔΙΕΘΝΗ ΦΩΤΙΣΙΣ

Εἰς τὸ Ἐργοστάσιον, ἢ εἰς τὸ κατάστημα
τοῦ ἐν Πάτραις Ἀεριόφωτος.

Ο ΟΔΟΝΤΟΙΑΤΡΟΣ Ρ. Φρ.
ράτζης δέχεται ἐπισκέψεις καθημερινῶς ἀπὸ
τῆς 8 π. μ. μέχρι τῆς 6 μ. μ. ἐν τῇ οἰκίᾳ του
εἴδησκομένη ἀντικεντοῦ τοῦ καταστήματος τῶν Κυ-
ρίων Πέτρα καὶ Δάρα καὶ πλησίον τοῦ Ξενοδοχείου
«Ἄλε Κάταρε».

ΙΣΟΔΟΓΙΕΜΟΣ ΕΞΑΜΗΝΙΑΣ

Ναοῦ «ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ»

Ἀργόμενος τῇ 5η Νοεμβρίου 1882 καὶ λήγων τῇ 5η Μαΐου 1883.

· Εξόδα

· Επισκευαστ., καὶ καλλωπισμὸς Ντοῦ	Δρ. 440,08
· Επιπλα ἀγορασθέντα	660,21
· Ομοίωσις Παρεκκλησίου Εἰσοδείων	337,62
· Αρτοκλασία	73,50
· Επισκευαστ. οἰκίας Ναοῦ	170,00
· Βίσ πτωχούς	328,82
· Αγορὰ κηροῦ	811,51
· Μουσικοῦ Α'. 3 μηναῖς ἀνὰ 170	510,00
· Β'. 7	245,00
· Ιεροδιακόνου 6	245,00
· Υπηρέτου 6	245,00
· Μουσικοῦ Α'. Παρεκκλησίου Εἰσοδείων 6 μη- ναῖς ἀνὰ 35	210,00
· Μουσικοῦ Β'. 7 μηναῖς ἀνὰ 12	84,00
· Υπηρέτου 6	60,00
· Κεράλατον	10,802,00
· Μετρητὰ ἐν τῷ ταμείῳ	1,900,32
	Δρ. 16,983,06

Ἐν Πάτραις τῇ 5 Μαΐου 1883.

· Εσόδα

Τὰ παρὰ τῶν πρώτην Εκκλησιαστικῶν Συμβούλων παραληφθ. εἰς μετρητὰ Δρ. 10,802,00
Τόκοι ἔξαμνηίας τοῦ ἀνωτέρω ποσοῦ
Εἰσπράξεις χρηστῶν
καὶ Παρεκκλησίου Εἰσοδείων καὶ ώρατεια χαλκοῦ
Δ. πόλεων οἰκίας Ναοῦ
· Απὸ ένοικιον 5 μηνῶν οἰκίας Ναοῦ
· Απὸ Ι. Λουρόπουλον ένοικιον οἰκοπέδου

Δρ. 16,983,06

Oἱ Ἐκκλησιαστικοὶ Σύμβουλοι
Α. Φραγκόπουλος, Α. Χρυσάνθης, Ι. Αλεξαρίθης, Η. Φρόνιμος.